

[Vagn Bro.]

fælde saaledes, at naar Stævningsmanden kommer, vil Naboer og omboende vide, at nu er der et eller andet galt med den paa-gældende.

Jeg finder derfor, at Indførelsen af en saadan Adgang — det er jo ikke noget, der er obligatorisk — til Forkyndelsesmaade gennem Postvæsenet, som jeg nok tør sige her til Lands arbejder med megen Samvittighedsfuldhed, er værd at prøve, og jeg lægger megen Vægt paa, at det store tyske Rige har gennemført denne Ordning, saa vidt jeg ved paa en Maade, som man der er veltilfreds med. Jeg kan for øvrigt tilføje, at i de sønderjydske Landsdele, der jo tidligere hørte dertil, har man ogsaa prøvet det og, saa vidt jeg har forstaaet, til fuld Tilfredshed.

Jeg vil derfor meget stærkt anbefale dette Ændringsforslag. I Anledning af den ærede Ordførers Bemærkninger herom skal jeg tilføje, at jeg erkender, at Landsretternes Præsidenter har været noget betænkelige ved denne Fremgangsmaade, men i Spørgsmaalet om, hvorvidt den vilde bebyrde Retterne i synderlig Grad, har begge Præsidenter udtalt, at det bliver der ikke Tale om. Jeg gør denne Bemærkning, for at ingen i denne Sal skal nære Ængstelse for, at denne Ordning vil komme til at betyde øget Personale ved vore Retter.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 38, der angaar Opretholdelsen af Vidnernes Pligt til i fuldt Omfang at oplyse, om der er overgaaet dem en Straffedom, dog saaledes, at der spørges og svares skriftligt, stiller jeg mig paa det Standpunkt, at det er tilstrækkeligt her at blive staaende ved Lovforslagets Bestemmelse om de 5 Aar. Det er jo saaledes, at vi i al Almindelighed har ondt af Vidnerne paa mange Punkter, og jeg tror, at det er baade retsplejemæssigt og kriminalistisk set tilstrækkeligt, at der er Adgang til at spørge dem om deres Vandel i Almindelighed i de sidste 5 Aar, hvad jo ogsaa falder sammen i visse Tilfælde med Adgangen til at faa Æresoprejsning.

Maa jeg gøre den Bemærkning med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 39, at jeg ikke nærer Tvivl om, at det vil være i nøje Konsekvens af hele den gavnlige Lovgivning, vi her til Lands har paa Værgeraadsomraadet, at ved Afhøring af Børn under 15 Aar — man maa jo ikke glemme, at der ikke er Tale om mere, der er altsaa kun Tale om virkelige Børn, som man siger — Værgeraadet ikke alene vil kunne være til Stede, men ogsaa komme til at afhøre Børnene. Jeg har set adskillige Tilfælde i

Praksis, som gør, at jeg vil støtte dette Forslag og vende mig imod det Mindretalsforslag, som er stillet af Radikale og Konservative under Nr. 39.

Ændringsforslag Nr. 43 gaar ud paa at forhøje Godtgørelsen til Vidner. Jeg kan i alt væsentligt her slutte mig til, hvad den ærede Ordfører har sagt, og jeg vil føje til, at det for mit Vedkommende ikke alene er ud fra den Betragtning, at det vil medføre meget stor Bekostning, som der ikke kan være Mening i nu at gaa til, efter at vi i Krigstiden, da Pengene var saa meget mindre værd, blev staaende ved de nugældende Regler, men ogsaa ud fra den Betragtning, at her som paa mange andre Omraader er der Tale om et borgerligt Ombud, og der er ingen Grund til at gøre disse borgerlige Ombud yderligere bekostelige for Staten. Det er nu en Gang noget, der følger med, at man er Borger her i dette Land, at man ogsaa maa møde som Vidne.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Ændringsforslagene Nr. 52 og 53, hvor jeg i Modsætning til den ærede Ordfører melder mig som en varm Tilhænger af Lovforslaget her, subsidiært saaledes som det foreslaas ændret ved Ændringsforslag Nr. 53, stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget, subsidiært ogsaa af Udvalgets konservative og radikale Medlemmer, og som altsaa gaar ud paa dette, at man giver Underdommerne en Adgang til at tilkalde Parterne paa Sagens første Tægtedag.

Det er af afgørende Betydning ikke mindst i de Sager, som med en kort Betegnelse kan kaldes Tyendesager, men ogsaa i mange andre, at man netop har Parterne til Stede. Da det her først og fremmest maa ønskes at faa Sagen forligt, gælder det om at faa Parterne til Stede, saa de kan slippe for de Omkostninger til Sagførere og andre, til Rejsegodtgørelser o. s. v., som flere Retsmøder vil medføre. Den ærede Ordfører sagde, at der er ingen retlige Midler til at gennemtvinge deres Møde. Nej, det er rigtigt, de paagældende kan altsaa blive borte; men i de allerfleste Tilfælde vil en Henvendelse fra den Domstol, som skal dømme, medføre, at de vil møde op. Jeg anser dette Forslag ikke mindst for et *praktisk* Forslag.

Jeg har endnu kun to Spørgsmaal, jeg gerne vilde omtale. Det ene er Ændringsforslaget under Nr. 71. Jeg mener, at den Lovgivning, vi her har med Hensyn til det saakaldte *beneficium competentiae* — med Beløb, for Familieforsørgeres Vedkommende, op til 500 Kr. —, er en Krigstidslovgivning. En Vurdering — som jo ofte vil være over-